

„To je tajemství.“

„Nemůžeš si přece jen tak bloumat po nocích.“

„Proč ne?“

„Je to moc nebezpečné. Co když někam spadneš, zvrtněš si kotník a nikdo tě pak nebude moct najít, takže nakonec umřeš hladu?“ Zaváhala a pokračovala: „Potom se ti nějaký hmyz zavrátá do nosu a naklade ti vajíčka do mozku, a až se vylíhnou, mozek ti pukne.“

Při té představě na ni vyvalil oči, ale nakonec zavrtěl hlavou. „Nikam nespádnou. Budu opatrný. A navíc budu hned zpátky. Není to daleko.“

Hannah si cucala vlasy a přemýšlela, jak jinak ho od toho ještě odradit. „Co když tě někdo unese a zavře do hladomorny? Takové věci se stávají, abys věděl.“

„Ne, nestávají. Jenom mě strašíš,“ řekl a opatrně položil batoh na zem.

Pokřčila rameny. „Jak myslíš. Nevěř si mi, když chceš, ale stejně nikam nepůjdeš. A jestli jo, tak to poběžím říct našim a za trest si pak týden nezahraješ na Xboxu.“

„To neuděláš! Nejsi žádná bonzačka. A navíc, když to uděláš, řeknu našim, že ses líbala s Jackem.“

„Jak tohle víš?“ zeptala se užasle.

Zazubil se. „Viděl jsem tě.“

Zrychlil se jí tep. Byla by v pěkném průšvih, kdyby se to dozvěděli. Máma s tátou tyhle věci neschvalovali. Nechtěli, aby dospěla příliš rychle. Ať už tím mysleli cokoli. Mimoto, máma neměla ráda Jackovu mámu. Při vyzvedávání se vždycky hádaly na hřišti, a když paní Pickeringová odcházela, máma jí ukázala prostředníček.

„Tak jo. Ale půjdu s tebou,“ řekla a zkrřížila ruce na prsou, aby viděl, že o tom nehodlá diskutovat.

„Nechci, abys šla.“

„Smůla. Půjdu.“

„Ne.“

„Jo.“

„Ne a ne a ne.“

„Jo a jo a jo.“ Hannah sáhla po jeho batohu, ale Greg jej pevně držel, takže se o něj chvilku prali.

„Nech toho, Hannah, dost! Vzbudíš je.“

„Nechám toho,“ vytrhla mu batoh z rukou a držela jej vysoko nad hlavou, „jenom když mě vezmeš s sebou.“

Podíval se na batoh a Hannah věnoval nenávistný pohled, načež pohodil patkou. Viděla, jak mu to v hlavičce šrotuje. Po chvilce přikývl.

„Fajn,“ řekla a cítila se provinile, třebaže se jí ulevilo.

Greg natáhl ruku a ona mu podala batoh.

„Co v tom vůbec máš?“

Významně si poklepal na nos.

Její malý bráška se zazubil a přehodil si batoh přes rameno. Hannah byla ráda, že se mu vrátila dobrá nálada, ale svíral se jí žaludek. Chystali se udělat něco moc špatného. Ale v tuhle noční dobu beztak nikdo nebude vzhůru, a když dojdou jen tam, kde podle Grega bydlí víla, a stihnou se včas vrátit, rodiče si ani nevšimnou, že byli pryč.

Greg se postavil na špičky a sundal klíč ze skoby u dveří. Hannah pohlédla na své pantofle s jednorožci. Jdou ven jen na chvilku a je tam sucho. Televizní rosníčka říkala, že vlna veder bude trvat celé týdny.

Ohlédla se k potměným schodům. Máma s tátou se o ni pro samé hádky přestali zajímat. Když mámě ukázala pochvalu od ředitelky za obrázek otráveného jablka, ani to nekomentovala. O Grega se ještě starala, protože byl menší, ale ona už si musela vystačit sama. Bylo to nespravedlivé. A táta měl plné ruce práce s opravováním starého nábytku, takže si jí také nevšímal.